

Kişiyle Uğraşmak Kalbi Karartır...

Mümin; dedikodu, gıybet, kötü zan ve insanların gizli hâllerini araştırmak gibi kalbi karartan davranışlardan uzak durmalıdır.

İnsanların kusurlarıyla değil, kendi vazifemizle meşgul olmak; huzurun ve güzel geçinmenin en doğru yoludur.

İnsan, başkalarının hâlini merak etmeye meyillidir. Fakat müminin dikkati insanların ayıplarında değil, kendi vazifesinde olmalıdır. Çünkü başkasının kusuruyla meşgul olmak, çoğu zaman insanı kendi eksiklerini görmekten alıkoyar. Hâlbuki gerçek kazanç, başkalarını düzeltmeye çalışmadan önce kendini düzeltmeye gayret etmektir.

Dinimiz, insanın boş ve faydasız işlerle meşgul olmasını hoş görmemiştir. Mümin; dedikodu, gıybet, kötü zan ve insanların gizli hâllerini araştırmak gibi kalbi karartan davranışlardan uzak durmalıdır. Kur'ân-ı kerimde Hucurât sûresinde, insanlarla alay etmek, kötü lakap takmak, kusur araştırmak, kötü zan beslemek ve gıybet etmek yasaklanmıştır. Aynı sûrede müminlere; edep, saygı, kardeşlik, adalet ve takvâ ölçüleri içinde yaşamaları tavsiye edilmiş; gerçek üstünlüğün takvâ ile, yani Allahü teâlânın emirlerine uyup haramlardan sakınmakla kazanılacağı bildirilmiştir.

Peygamber Efendimiz "Kötü zandan sakınınız. Çünkü kötü zan, sözün en yalanıdır. Birbirinizin gizli hâllerini araştırmayınız, insanların kusurlarını öğrenmeye çalışmayınız, birbirinize haset etmeyiniz, birbirinize kin beslemeyiniz ve birbirinize sırt çevirmeyiniz. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olunuz." [Müslim] buyurmuştur.

Vaktini başkalarını tenkit etmeye harcayan kimse, yapması gereken işi ihmal eder. Buna karşılık vazifesine dikkat eden kimse, hem işini güzel yapar hem de çevresine faydalı olur. Çünkü neticeye ulaştıran dedikodu değil, gayret, ihlâs ve çalışmadır.

Elbette yanlış görülen bir husus varsa, dinimizin bildirdiği usûl içinde, kırmadan ve incitmeden nasihat etmek gerekir. Fakat nasihat başka, insanların şahsiyetleriyle uğraşmak başkadır. Nefsin hoşuna giden tenkit etmek, müminin yolu değildir. Mümin, hatayı düzeltmeye çalışırken dahi adaleti, merhameti ve güzel üslûbu elden bırakmaz.

İnsanların kusurlarını konuşmak kalbi katılaştırır; kendi kusurlarıyla meşgul olmak ise tevazu kazandırır. Herkes önce kendi hâlini düzeltmeye çalışsa, hem ailelerde hem toplumda huzur artar.

Ömür çok kısadır. Her anı faydalı işlerle değerlendirmek gerekir. Bunun için mümin; dilini gıybette, kalbini kötü zandan, vaktini de faydasız meşguliyetlerden korumalıdır. Kişilerle uğraşmak yerine hayırlı işlerle meşgul olan kimse, hem dünyasını huzurlu geçirir hem de ahiret sermayesini artırır. Unutmayalım ki insanın değeri, başkalarının kusurlarını konuşmasıyla değil, Allahü teâlânın rızasına uygun işler yapmasıyla ölçülür.

Kaynak: 26.07.2013 Türkiye Gazetesi Arşivi